

Wat is het, wat doet het en wat kost het?

Xtc (€ 5): pil, oppeppend middel, zorgt voor een euforisch gevoel, meest gebruikte drug in de party-scène. **Mdma** (€ 20-35/gram): poeder of kristallen, werkzame stof uit xtc, heeft ongeveer hetzelfde effect als xtc. **Cocaïne** (€ 30-50/gram): meestal poeder, zorgt voor veel energie en zelfvertrouwen. **Speed** (€ 5-12,50/gram): ongeveer hetzelfde als coke, zorgt alleen voor meer bewegingsdrang. **Ketamine** (€ 25-50/gram): poeder, kan een licht dromerig effect veroorzaken, bij hogere dosering ook hallucinaties. **Ghb** (€ 6/5ml): stroperige, zoute vloeistof, soort alcoholachtige roes, ontspannen. **Lsd** (€ 5-10/papertrip): voornamelijk een soort postzegeltjes, tripmiddel. (Bron: drugsinfo.nl)

'Ik vind drugs gewoon

Het afgelopen halfjaar overleden in Limburg vier jonge mensen door **het slikken van foute xtc-pillen**. Verschrikkelijk, maar voor veel ophef in de Amsterdamse partyscene zorgde dit nieuws niet. Ook de studenten uit dit artikel gebruiken er **geen pilletje minder** om. 'Ik zie het verschil niet tussen cafeïne, antidepressiva, alcohol en drugs.'

Anouk Kemper / illustratie Pascal Tieman

'Spookhuizen' worden ze genoemd: feesten waar zo veel mensen aan de drugs zijn dat er amper nog gepraat wordt. Meestal is een spookhuis de laatste twee uur van een feest op zijn hoogtepunt. Dan zijn de feestvierders 'lekker aan het gaan'. Kortom, ze staan te dansen of een beetje te deinen in hun eigen wereldje. Een opmerkelijk gezicht. Zelfs een beetje typerend voor het Amsterdamse nachtleven, waar drugs net zo gewoon zijn als een wodka met ijs. De twintiger die nog nooit xtc, mdma, coke, ghb of een andere afkorting heeft gebruikt lijkt eerder uitzondering dan regel. 'Ik gebruik elke week een half pilletje en ketamine. Nou ja, in ieder geval

drie keer per maand,' vertelt Job Hendriks (22) op het zonovergoten terras van Café de Jaren. De student algemene sociale wetenschappen heeft de drugs eind 2009 ontdekt. In zijn vriendengroep was hij lange tijd de enige die niet gebruikte. 'Van

'Soms liep ik om elf uur 's ochtends als een soort zombie door de stad'

blowen krijg ik een soort hartkloppingen, dus ik wilde verder niks proberen.' De avond dat Job voor het eerst een pilletje nam, was hij dan ook stomdronken. 'Anders had ik het nooit gedurfd.' Hij had de avond van zijn leven. De achterstand

op zijn vrienden heeft hij inmiddels ruim ingehaald. 'Ik vind drugs gewoon *master*', verklaart hij. Dat hij daarom zijn maandagen altijd moet 'afschrijven' in verband met dipjes, heeft de student ervoor over. Maar met coke is hij sinds het nieuwe jaar gestopt. 'Soms liep ik om elf uur 's ochtends als een soort zombie door de stad. Dan schaamde ik me mijn ogen uit mijn kop, dacht ik: waar was dit nou voor nodig? Met een pil heb ik dat niet, dat is het gewoon waard.'

EEN BEETJE VERSLAAFD

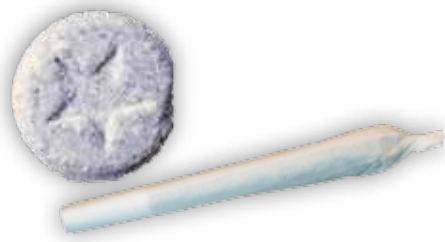
Een willekeurige avond in club Trouw. Alles begint zoals elke uitgaansavond begint. Druk pratende twintigers, die allemaal zin hebben in wat komen gaat. Biertje hier,

wodkaatje daar. Even het terrein verkennen, eigen plek kiezen en dansen. Na een uurtje volgt de welbekende vraag: 'Wil je?' terwijl een pil of poedertje wordt voorgehouden. Binnen een paar uur bestaat het feest uit twee dimensies: zij die gebruiken, zij die niet gebruiken. Gebruikers weten van elkaar: jij bent ook 'aan'. Dat voel je. Niet-gebruikers zien het gewoon. Knauwende kaken, ogen die alle kanten op schieten of juist gesloten blijven, om de mond een gelukzalige glimlach. De flesjes water gaan als warme broodjes over de toonbank. Want elke gebruiker weet: je vochtgehalte op peil houden is een must. Verspreid over de dansvloer staan vrienden elkaar te omhelzen, vriendinnen zeggen hoe mooi ze elkaar wel niet vinden. Alles is leuk en alles is oké, dat maakt xtc en mdma zo geliefd.

Gebruikers weten van elkaar: jij bent ook 'aan'

Ook Emma Donselaar is fan. Ruim een jaar lang gebruikte ze twee keer per maand xtc. 'Maar nu even niet,' zegt de 24-jarige, sinds kort afgestudeerd in media- en informatiemanagement. 'Eigenlijk was ik een beetje verslaafd. Op

Wat is gewoon?

Daan van der Gouwe, wetenschappelijk medewerker van het Trimbos Instituut, vindt het moeilijk te zeggen of de vier studenten uit het verhaal uitzonderlijk zijn. 'Drugsgebruik verschilt per specifieke subgroep. Ketamine is over het algemeen niet heel normaal onder studenten. Cocaïne is gangbaarder, je wordt er socialer van. Sommige studenten gebruiken amfetamine of speed om een nacht door te studeren voor een tentamen. Taxichauffeurs doen dat ook bij nachtdiensten.' Volgens Van der Gouwe is blowen nog altijd het populairst. 'Die cijfers zijn redelijk stabiel. Er zit alleen een stijging in het gebruik van ghb, niet schrikbarend hoor. Ghb is spotgoedkoop en je kan het in grote hoeveelheden maken. Ja, gewoon thuis. De ingrediënten zijn bij de apotheek te koop. Kost niks en je hebt voor lange tijd een voorraad.'

master'

een feestje kan ik moeilijk nee zeggen. Of soms gebruikte ik stiekem in mijn eentje, gewoon voor dat *gevoeltje*. Dat hoefde ik dan niet eens te delen. Echt erg.' Voordat ze met haar vrienden naar een feestje gaat, herhaalt ze tegenwoordig minstens tien keer dat ze haar niks mogen aanbieden. Ook deze avond weer. Haar dipjes werden namelijk steeds erger. 'Meestal duurden ze één à twee dagen. Ik had een brandend gevoel in mijn borst en was gewoon héél erg verdrietig. Als vrienden nu gebruiken, vind ik dat vervelend, lastig. Dus op zo'n moment denk ik aan die dipjes.' Volgens Emma is drugsgebruik in het Amsterdamse nachtleven net zo gewoon als alcohol drinken. 'Best wel erg. Ik denk er zó makkelijk over, terwijl het echt slecht is. Al je geluksmomentjes raken op. Toch koos ik vaak voor een avond losgaan, om me vervolgens een week slecht te voelen.' Driekwart van Emma's vrienden weet niet dat zij gebruikt, zij zijn 'heel anti-drugs'. 'In hun ogen faal ik, denk ik. En ik kan dat gevoel niet met ze delen. Drugs heeft veel negatieve kanten, maar ik associeer het ook met goeie muziek, dansen en extra losgaan. Het geeft me meer zelfvertrouwen.' Emma schrok wel van het nieuws uit Limburg. 'Het zet je aan het denken. Ja, ik zou willen dat ik het minder nodig had. Nu kan ik er moeilijk van afblijven, hope-

lijk gaat het me ooit vervelen.' Het liefst zou ze over vijf jaar nog maar een keer per jaar gebruiken. In Trouw houdt ze voet bij stuk. Meer dan een paar drankjes gaan er niet in.

ZWEVEN BOVEN DE GROND

De eerste joint rookte hij op zijn negentiende. 'Ik vond het heel spannend, het was echt een stap. Drugs was een andere wereld,' vertelt Rick Sambeek (26). Zijn eerste pilletje nam hij een paar jaar later op *I Love Techno*, een feest in België. 'Ook weer heel spannend, een nieuw avontuur. Ik vond het *fucking* vet.' Omdat hij geen idee had van dosering, nam hij meteen een hele pil. Normaal gesproken neem je als beginneling een kwartje. 'Ik had het idee dat ik kon vliegen. Of nou ja, dat ik een meter boven de grond zweefde.' Sindsdien gebruikte Rick, masterstudent media, entertainment en populaire cultuur, regelmatig. 'Een jaar lang gebruikte ik elke maand, hoewel ik elke week wel wilde. Nu gebruik ik eens in de twee maanden een pilletje of mdma.' Net als Job en Emma heeft Rick vrij veel geprobeerd: coke, speed, paddo's, ghb, lsd, ketamine, 2cb, mdma en miauwmiauw, oftewel mephedrone. 'De meeste dingen maar één keer, alleen coke iets vaker. Gewoon omdat ik nieuwsgierig ben.' Het

lot van de mensen uit Limburg schrikt hem niet af. 'Het is een risico dat je neemt, hetzelfde als wanneer je in de auto stapt.' Het verbaast Rick in hoeverre de maatschappij is ingericht op 'anti-drugs'. 'Je wordt opgevoed met het idee: drugs zijn slecht. Een biertje drinken na een lange werkdag is juist helemaal ingeburgerd. Maar ik zie het verschil niet tussen cafeïne, antidepressiva, alcohol en drugs. Het zijn allemaal stimulerende middelen.' Toch vindt hij drugs gebruiken niet hetzelfde als een biertje drinken. 'Over drugs denk je bewuster na. Het is een aanslag op je lichaam, je bent daarna een tijdje minder productief. Mijn leven wordt serieuzer, dus dat kan ik me niet meer zo vaak veroorloven. Daarom gebruik ik nu bijna niet.'

APOTHEKER EN DEALER

Misschien is dat het grootste verschil tussen drugs en alcohol: drugsgebruik plan je van tevoren, een paar glazen wijn (meestal) niet. Voor een illegale rave, ergens in Amsterdam, worden nu al afspraken gemaakt in de vriendengroep van de

'Al je geluksmomentjes raken op'

verslaggever. Wie wil er allemaal drugs? Hoeveel moet er dan gehaald worden? Wil je de pillen al eerder afhalen of moet het de avond zelf worden meegebracht door de 'apotheker'? De apotheker is degene die de drugs haalt bij de dealer en meeneemt naar het feest. Zo verandert

elke rave uiteindelijk in een spookhuis. Eerst gaat iedereen uit zijn dak, daarna vertrekt iedereen naar zijn eigen wereldje. Eng is dat niet, wel lekker rustig. Ook Sara Janssen (24) weet nu al precies wanneer ze weer een pilletje neemt. 'Er staat drie weken Berlijn op de planning. Drugsmomentjes moet ik een beetje plannen, want ik heb zelf geen dealer. Ik moet het aan mensen doorgeven als ik wat wil hebben.' Toen Sara een jaar in Zuid-Afrika woonde, gebruikte ze elk weekend cat, een soort goedkopere versie van cocaïne. Ze werd er alert van en als ze alcohol dronk werd ze niet dronken. 'Ik heb hele weekenden doorgehaald,' vertelt de afgestudeerde verpleegkundige. 'Soms begonnen mijn vrienden en ik al op donderdag en stopten we pas op zondag. Op de zaterdag dat ik moest werken, droeg ik een grote zonnebril. Zodra ik thuis kwam, lag er al een lijntje voor me klaar.' Klinkt als een gewoonte die moeilijk te doorbreken is. Maar sinds Sara terug is, vanaf november, heeft ze nooit meer cat of cocaïne gebruikt. 'Sinds ik terug ben, heb ik drie keer een pilletje genomen en wat mdma. Cat is hier niet te krijgen en coke is gewoon duur. Gelukkig maar, ik ben daar wat gevoeliger voor.' Over haar huidige drugsgebruik is ze tevreden: 'gewoon af en toe op een leuk feestje'. Over slechte pillen maakt ze zich geen zorgen. 'Dit is Amsterdam, niet Zuid-Limburg.' ■■■

De namen van de studenten zijn op hun verzoek gefingeerd, met het oog op hun (toekomstige) werkgevers.

